

STEJLEPLADSEN

Stejlepladsen var i mange år erhvervsfiskernes opbevarings- og arbejdsområde med stejlepæle, barkegryde, tjærelad, bundgarnspæle og redskabsskur.

Området ejes i dag af Naturstyrelsen.

Billedet nedenfor viser en "hat", som var et primitivt skur til opbevaring af garn. Taget kunne hæves i forhold til mængden af garn. Der er desværre kun nogle få rester i form af garnbunker tilbage.

Barkegryden (1)

Tilbage i tiden var arbejdet med imprægnering af garn, vod og åleruser en helt nødvendig del af fiskernes arbejde.

Redskaberne der var fremstillet af bomuld krævede imprægnering for at forlænge holdbarheden.

Garnene blev behandlet med tjære og ruser og vod blev behandlet i en barkegryde.

Gryden blev fyldt op med vand og en klump barkemateriale - "Katliko" (et koncentrat af bark fra akacietræer).

Dette materiale blev lagt i et net og kogt, hvorved vandet fik karakter af brun suppe.

Ruser og vod blev så lagt ned i gryden, hvor de optog en del af væsken. Derefter blev de bredt ud til tørre på stejlepladsen eller hængt til luftning på stejlepæle.

Barkegryden var oprindeligt opført i midten af 1930'erne og er blevet istandsat ved donationer og frivillig arbejdskraft i 2000 og 2021.

Tjærelad (2)

Bundgarn blev imprægneret med trækulstjære som blev gjort flydende ved opvarmning eller med karbolineum.

Garnene blev trukket gennem tjæren og op på en sliske, hvorfra den overskydende tjære kunne løbe tilbage til gryden. Derefter blev garnene bredt ud til tørring på Feddet.

Imprægneringen af garn og ruser ophørte med fremkomsten af syntetiske netmaterialer omkring 1960.

Rødspættegarn og sildegarn blev taget op af vandet og tørret på stejlepladsen hver dag og behøvede derfor ikke imprægnering.

Det røde skur (3)

Det første skur blev bygget i 1946 af fisker Vilhelm Nielsen af tømmer fra et stormfald i Frederiksgaveskovene.

Formålet var opbevaring af fiskeredskaber, men da Vilhelm anskaffede en bil blev skuret udvidet med en garage, der dog aldrig blev brugt som sådan, da fiskeriets mange redskaber udnyttede hele pladsen.

Skuret gik i arv til sønnen Preben som senere overgav det til bugtens sidste erhvervsfisker Leif Michaelsen, og det benyttes stadig til det oprindelige formål.

